

Примљено: 13. 11. 2020.			
Орг. јед.	Број	Датум	Својим
	282/33		

Филозофском факултету
Универзитета у Нишу

ПРИГОВОР

против Извештаја комисије о кандидатима за избор у звање наставник страног језика за ужу научну област Германистика (предмети: Немачки језик 1 и Немачки језик 2) од 09.11.2020.

Поштовани,

Улажем приговор на Извештај комисије за избор у звање наставника страног језика за ужу научну област Германистика (предмети: Немачки језик 1 и Немачки језик 2) од 09.11.2020. године. У наставку таксативно наводим и све разлоге и аргументе за приговор који улажем против одлуке комисије да изабере противкандидата.

I Најпре треба истаћи чињеницу да је конкурс расписан за ужу научну област Германистика (предмети: Немачки језик 1 и Немачки језик 2), а не за ужу научну област Германистичка лингвистика. Исто тако, важно је напоменути да је конкурс расписан за извођење наставе из предмета Немачки језик 1 и Немачки језик 2 на нематичним, тј. негерманистичким департманима Филозофског факултета у Нишу. Услови за избор у звање наставник страног језика на нематичним департманима су јасно прописани Статутом Филозофског факултета у Нишу и гласе: „У звање **наставник страног језика** на нематичним департманима може бити изабрано лице које има стечено високо образовање првог степена, објављене стручне радове у одговарајућој области и способност за наставни рад“ (Статут Филозофског факултета у Нишу, члан 99, став 5). Из конкурсне документације јасно и недвосмислено произлази да испуњавам све услове за избор у звање наставник страног језика на нематичним департманима за ужу научну област Германистика: имам стечено високо образовање првог степена (али и много више од тога, будући да сам завршио и докторске студије и стекао научни назив доктора филолошких наука), објављене стручне радове из уже научне области Германистика (укупно до сада 13 научних радова) и способност за наставни рад. Када је надаље реч о ужој научној области и предметима за које је расписан конкурс, треба истаћи и чињеницу да је нашироко распрострањена пракса да, упркос подели Филологије на научне области Наука о језику, Наука о књижевности и Наука о култури, наставници који су докторирали из уже научне области Филологија (Наука о књижевности) држе предавања и вежбе не само из својих примарних ужих научних области, већ и из других научних области које потпадају под науку филологије. Такав је случај не само на

нематичним катедрама, одсецима и департманима факултета филолошког профила, већ и на матичним, као рецимо на Департману за немачки језик и књижевност Филозофског факултета у Нишу. Увидом у јавну и службену документацију Филозофског факултета у Нишу може се видети да наставници и сарадници овог департмана држе предавања и вежбе чак и из оних предмета који не спадају у њихову ужу научну област, па тако наставници и сарадници чија је ужа научна област Наука о књижевности изводе наставу и на предметима у оквиру уже научне области Наука о језику. Међутим, треба се подсетити чињенице да је овај конкурс расписан за ужу научну област Германистика, а не за ужу научну област Германистичка лингвистика, где, дакле, није јасно и недвосмислено прописано која од две, тј. три уже научне области се од кандидата захтева као услов за јављање на конкурс. Из услова за избор у звање наставник страног језика прописаних Статутом Филозофског факултета у Нишу, конкурса и устаљене праксе на овом, али и другим факултетима јасно и недвосмислено произлази да ја као германиста (подвлачим, германиста или професор немачког језика и књижевности) и доктор филолошких наука (подвлачим, филолошких наука у целини, дакле, како књижевних, тако и лингвистичких) и тек како могу да изводим наставу и из немачког језика, а не само немачке књижевности, и да и тек како могу да се бавим научноистраживачким радом како из књижевности, тако и из лингвистике, што у крајњој линији доказују и моји научни радови који су крајње интердисциплинарни и мултидисциплинарни и што је, свакако ћете се сложити, велика предност, а никако мана. Па чак и да се ствари посматрају независно од конкурса и услова који су прописани за избор у звање наставник страног језика, већ са становишта самих ствари, са становишта суштине предмета овог спора, треба истаћи једноставну и лако схватљиву чињеницу да не живимо више у свету еснафске, позитивистичке поделе наука на засебне уже научне области, већ у свету интердисциплинарног и мултидисциплинарног прожимања, спајања и интеграција наука ка једној вишој, хегеловски схваћеној научној општости. У том смислу треба разумети и речи великог античког, пресократског филозофа Хераклита Мрачног да се сви понашају као да свако има свој засебан логос, а мудро је сложити се да је логос један. Тако и филологију треба посматрати као јединствену науку, науку у којој су језик, књижевност и култура нераздвојни и који се могу исправно схватити и протумачити само у једном ширем и заједничком хоризонту који заједно граде. Наиме, незамисливо је да се неко ко проучава књижевност истовремено не бави и проблемима језика, јер књижевно дело је, према речима великог германисте Волфганга Кајзера, пре свега „језичко уметничко дело“. Из тога у крајњој линији произлази да проучавати књижевност значи истовремено проучавати и језик, и то не само из уског угла лингвистике или дидактике, већ првенствено из угла филологије као једне интегралне науке и филозофије језика као оне дисциплине која, попут филологије као интегралне науке, на феномен језика гледа у једном свеобухватнијем и ширем хоризонту једне јединствене науке.

II Основне студије германистике завршио сам у року, и то са просечном оценом 9,71 као најбољи студент Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу и један од 11 најбољих студената Универзитета у Крагујевцу. Студирао сам укупно нешто мање од четири године, и то од октобра 2004. до 28. септембра 2008. године. Моја противкандидаткиња је основне

студије немачког језика и књижевности завршила са просечном оценом 8,11, дакле, вишеструко нижом од моје. Студирала је укупно осам (8) година, дакле, дупло више него ја. Све то наводи на закључак да не само да сам бољи кандидат од предложене противкандидаткиње, већ да сам супериоран у односу на њу. Друго, докторске студије из филологије уписао сам одмах по завршетку основних студија и одслужења деветомесечног војног рока (2009. године), стекавши 2019. године научни назив доктор филолошких наука са највишим оценама и похвалама (просечна оцена положених испита 9,72), што се може видети у званичној документацији на интернет страници Министарства просвете, науке и технолошког развоја и увидом у сву релевантну документацију Факултета и Универзитета. Моја противкандидаткиња је докторске студије уписала тек 2015. године, дакле, у својој четрдесетој години живота, и, како се наводи у извештају, положила све испите са просечном оценом 9,63, али још увек нема одбрањен докторат из филологије. Дакле, и на нивоу докторских студија сам, као што се може видети, далеко супериорнији од моје противкандидаткиње. Комисија у извештају наводи да „докторат није услов за избор у звање наставника страног језика (већ високо образовање првог степена)“. Високо образовање првог степена је један од минималних услова за избор у звање наставника страног језика, а то значи да свакако треба узети у обзир и уважити и све друге податке и успехе које је кандидат остварио, а који су релевантни за избор у тражено звање. Зашто је комисија анализирала моју докторску дисертацију, ако докторат није релевантан за избор у тражено звање? Свакако се намеће закључак да је докторат из уже научне области предност приликом одлучивања за избор одређеног кандидата.

III Када је реч о педагошком искуству, кретању у професионалној каријери и радним местима, треба истаћи да имам универзитетско радно искуство на факултету у трајању од скоро осам (8) година, тачније, у трајању од 7 година, 8 месеци и 15 дана. Исто тако, радио сам и у основним и средњим школама. Моје укупно радно искуство је у трајању од скоро девет (9) година, али сам сматрао да за потребе овог конкурса није неопходно да наводим и податке за рад у основним и средњим школама, будући да је конкурс расписан за универзитетско звање наставника страног језика и да је релевантно само оно искуство за радно место за које је конкурс и расписан. На другој страни, моја противкандидаткиња има универзитетско радно искуство на факултету у трајању од тек нешто више од три године, док је целокупно остало њено искуство стечено углавном радом у основним и средњим школама. Сматрам да је у случају овог конкурса релевантније искуство стечено на високошколској установи од искуства стеченог у основном и средњем образовању, па тако следи да сам и по овом питању у изразитој предности у односу на противкандидаткињу. Поред тога, треба истаћи и то да је на основу службене белешке са састанка одржаног 21.01.2010. у деканату ФИЛУМ-а између представника Министарства просвете, декана Филолошко-уметничког факултета, деканског колегијума и Катедре за германистику, услед отежане ситуације на катедри због изненадне смрти доц. др Савице Томе и недостатка наставно-научног кадра, донета одлука да држим ПРЕДАВАЊА до расписивања конкурса за упражњено наставничко место. Дакле, још као асистент сам имао ту прилику да држим предавања на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу, што сам

доказао приложеном потврдом о одржаном састанку и одлукама које су том приликом донете у деканату ФИЛУМ-а. Имао сам искуство и као лектор за немачки језик: као један од уредника 23. броја *Наслеђа*, Часописа за књижевност, језик, уметност и културу, обављао сам и функцију аутора научног рада и лектора за немачки језик. Поред тога, учествовао сам и у испитној комисији за предмет Немачки језик на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу. Сви ти подаци говоре о мом континуираном универзитетском искуству на високошколској установи, и то како у својству асистента на Катедри за германистику Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу, тако и у својству лектора и испитивача на предмету Немачки језик на нематичним факултетима.

IV Када је о научном и стручном усавршавању реч, треба истаћи то да се моје научно и стручно усавршавање исто тако кретало у универзитетским оквирима, дакле, тицало се напредовања и даљег усавршавања у високом образовању. У прилог тој тези говоре институције на којима је ово научно и стручно усавршавање спроведено. За разлику од мене, моја противкандидаткиња је као наставник немачког језика у основним и средњим школама углавном похађала семинаре за стручно усавршавање предвиђено управо за наставнике основних и средњих школа, а не за наставнике страних језика на универзитетском нивоу. Сматрам да је та чињеница у потпуности дисквалификује за овај конкурс, будући да су њена усавршавања релевантна за основно и средње образовање, а никако за рад на некој високошколској установи. Уосталом, зар се научно и стручно усавршавање не рефлектује пре и изнад свега кроз научне и стручне радове које кандидат континуирано објављује, као и кроз научне скупове и конференције на којима учествује. У том смислу бих истакао следеће научне скупове и семинаре на којима сам учествовао, као и предавања која сам одржао:

1. Научни скуп: VII Међународни научни скуп *Српски језик, књижевност, уметност*, ФИЛУМ, Крагујевац, 26. и 27. октобар 2012. година, тема реферата: „Литерарна фикционалност као могућност немогућег“;
2. Научни скуп: XIV Међународни научни скуп *Српски језик, књижевност, уметност*, ФИЛУМ, Крагујевац, 25. и 26. октобар 2019. година, тема реферата: „Фантастика као скривена шифра бајковитог света малих ствари у књижевности“;
3. Научни скуп: Други научни скуп младих филолога Србије, ФИЛУМ, Крагујевац, тема: *Савремена проучавања језика и књижевности*, март 2010. година, 2 дана, тема реферата: „Поетика Хандкеовог савременог прозног стваралаштва“;
4. Научни скуп: Трећи научни скуп младих филолога Србије, ФИЛУМ, Крагујевац, тема: *Савремена проучавања језика и књижевности*, 12. март 2011. година, 1 дан, тема реферата: „Кафкијанска истрага“;
5. Научни скуп: Четврти научни скуп младих филолога Србије, ФИЛУМ, Крагујевац, тема: *Савремена проучавања језика и књижевности*, 17. март 2012. година, 1 дан, тема реферата: „О стапању хоризоната“;
6. Научни скуп: „Култура и криза“, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, Семинар за друштвене науке, тема реферата: „Дијалектичност vs. априорност језика“, 15. април 2014;

7. Семинар: Проблем дидактике у високошколским установама – тежиште Болоњски процес, М. Лешман, Хердер институт, Лајпциг и ФИЛУМ, Крагујевац, 2007. година, 14 дана;
8. Научни скуп: 80-та генерална скупштина Гетеовог друштва у Вајмару, СР Немачка, тема: Гете и природа, мај, јун 2007. година, 4 дана;
9. Студијски боравак: Универзитет у Лудвигсбургу, Педагошка академија, СР Немачка, предавања из књижевности и дидактике књижевности, децембар 2009. година, 10 дана;
10. Студијски боравак: Архив за књижевност у Марбаху, СР Немачка (Literaturarchiv in Marbach am Neckar), припрема за израду дисертације, децембар 2009. година, 10 дана;
11. Предавање: Саговорник у емисији „Христос у светској књижевности“ за Радио Српске православне епархије шумадијске „Златоусти“, аутор емисије: Александра Благојевић, професор српског језика и књижевности, тема разговора: Фигура ђавола у немачкој и светској књижевности, са посебним освртом на Гетеовог *Фауста*, датум интервјуа 28. септембар 2011;
12. Предавање: Предавање у Првој крагујевачкој гимназији на позив Наде Милићевић, дипл. германисте, тема предавања: Стваралаштво Јохана Волфганга фон Гетеа, са посебним освртом на *Фауста*, датум предавања 23. мај 2013;
13. Предавање: саговорник у емисији за радио Српске православне епархије шумадијске „Златоусти“, аутор емисије: Александра Благојевић, професор српског језика и књижевности, тема разговора: културни империјализам;
14. Предавање: саговорник у емисији за радио Српске православне епархије шумадијске „Златоусти“, аутор емисије: Александра Благојевић, професор српског језика и књижевности; учесници разговора: проф. др Драган Стојановић, професор емеритус Универзитета у Београду, Александра Благојевић и Милош Јовановић; тема разговора: теодицеја и књижевност.

Толико о мом научном и стручном, континуираном усавршавању, и то на универзитетском нивоу, а не, као у случају моје противкандидаткиње, на нивоу основне и средње школе. Да сам хтео да предајем у основној и средњој школи, и ја бих вероватно посећивао семинаре за основне и средње школе. Овако, свој пут сам од почетака трасирао перманентним радом на и при универзитету. На научне радове, који исто тако представљају велики прилог научном и стручном усавршавању, осврнућу се у посебном, следећем поглављу овог приговора.

V Научни и стручни рад кандидата заслужује посебно поглавље и посебну, темељну обраду у оквирима овог приговора, и то зато што комисија, према мом мишљењу, вишеструко превиђа резултате које сам остварио кроз објављене научне радове, фаворизујући истовремено без ваљаног утемељења у аргументима и у овом делу извештаја моју противкандидаткињу. Најпре бих навео све научне радове које сам до сада објавио, као и укупан број бодова који сам на тај начин освојио:

1. Јовановић, Милош (2019): *Херменеутика Ханса-Георга Гадамера и немачка књижевност 19. века*, докторска дисертација, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, Крагујевац (M71) (6 бодова);
2. Јовановић, Милош (2020): „Фантастика као скривена шифра бајковитог света малих ствари у књижевности“, *Српски језик, књижевност, уметност*, ФИЛУМ, Крагујевац, 25. и 26. октобар 2019. година, стр. 421-427. (УДК 82.01) (ISBN 978-86-80796-63-5) (M14) (5 бодова);
3. Јовановић, Милош (2020): „Херменеутичка предност питања у Гадамеровој филозофској херменеутици“, *Наслеђе, Часопис за књижевност, језик, уметност и културу*, ФИЛУМ, Крагујевац, стр. (УДК 14 Gadamer H.-G. 801.73:1) (ISSN 1820-1768) (COBISS.SR-ID 115085068) (M24) (4 бода);
4. Јовановић, Милош (2020): „Језик, ствар, знак и значење у Гадамеровој филозофској херменеутици“, *Српски језик – студије српске и словенске*, стр. 541-561. (УДК 81:1 801.73:1 14 Гадамер Х. Г.) (<https://doi.org/10.18485/sj.2020.25.1.36>) (ISSN: 0354-9259) (M24) (4 бода);
5. Јовановић, Милош (2019): „Гетеово песништво у светлу Хераклитове филозофије јединства супротности“, *Folia linguistica et litteraria, Journal of Language and Literary Studies*, стр. 45-63. (10.31902/fl.28.2019.3) (UDK 821.112.2.09-1 Гете Ј. В. UDK 14 Хераклит) (ISSN 2337-0955 (Online)) (ISSN 1800-8542 (Print)) (M23) (4 бода);
6. Jovanović, Miloš (2019): „Eine hermeneutische Untersuchung der sprachlich-historischen Apriorität“, *Filozofija i društvo – Philosophy and Society*, VOL. 30, NO. 4, str. 595-609. (<https://doi.org/10.2298/FID1904595J>) (UDK: 801.73:930.1) (ISSN (Print) 0353-5738) (ISSN (Online) 2334-8577) (M24) (4 бода);
7. Вукчевић, Миодраг и Милош Јовановић (2019): „О Гетеу и Шилеру“, *Гете и Шилер: лепе душе светске књижевности*, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ и Филолошки факултет у Београду, стр. 75-80. (ISBN 978-86-7301-135-6 (УБСМ)) (M44) (3 бода);
8. Јовановић, Милош (2019): „Идеалистичка и предмартовска рецепција Гетеовог Фауста у 19. веку“, *Филолог, Часопис за језик, књижевност и културу*, стр. 556-573. (ISSN 1986-5864) (E-ISSN 2233-1158) (УДК 821.112.2.09 Гете Ј.В.) (DOI 10.21618/fil1920556j) (COBISS.RS-ID 8601880) (M51) (3 бода);
9. Јовановић, Милош (2019): „Кафкијанска истрага“, *Бастина*, Институт за српску културу, Приштина – Лепосавић, свеска бр. 48, стр. 53-64. (УДК 821.112.2(436).09-32 Кафка Ф.82.0) (doi: 10.5937/bastina1948053J) (COBISS.SR-ID: 279366156, ISSN: 0353-9008) (M51) (3 бода);
10. Јовановић, Милош (2012): „Априорна историја у светлу Хандкеове поетике и Кантове филозофије историје“, *Наслеђе, Часопис за књижевност, језик, уметност и културу*, ФИЛУМ, Крагујевац, бр. 23, стр. 83-102. (1 Кант И. 821.112.2.09 Хандке П.) (COBISS.SR-ID: 514625454, ISSN: 1820-1768) (M51) (3 бода);
11. Јовановић, Милош (2010): „Култура на размеђу векова: филозофско-политичке позиције и егзистенцијалне опције у роману *Чаробни брег* Томаса Мана“, *Кораци: часопис за књижевност, уметност и културу*, год. 44, бр. 5/6, Крагујевац, стр. 149-156. (COBISS.SR-ID: 516227989, ISSN: 0454-3556) (M53) (1 бод);

12. Јовановић, Милош (2010): „Поетика Хандкеовог савременог прозног стваралаштва“, *Савремена проучавања језика и књижевности*, Зборник радова са II научног скупа младих филолога Србије одржаног 6. марта 2010. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, књ. 2, стр. 441-445. (COBISS.SR-ID: 513971374, ISBN: 978-86-85991-31-8) (M63) (1 бод);
13. Јовановић, Милош (2010): „Место херменеутике у филозофији Мартина Хајдегера“, *Градина: часопис за књижевност, уметност и културу*, бр. 35-36, Нишки културни центар, Ниш, стр. 260-266. (COBISS.SR-ID: 514351790, ISSN: 0436-2616) (M53) (1 бод);
14. Јовановић, Милош (2010): „Питање о ауторству у савременим књижевним теоријама и теорија цикличне историје књижевности“, *Књижевност и језик*, год. 57, бр. 1/2, Београд, стр. 147-154. (УДК 82.0 7.01) (COBISS.SR-ID: 177638156, ISSN: 0454-0689) (M52) (1,5 бод).

Дакле, то би укупно било **43,5 бода**, а не као што је комисија навела у извештају 39,5 бодова. Радови који су наведени као они који су у штампи у међувремену су изашли из штампе, тако да овде наводим њихове пуне податке. Ту је и један рад више који је у међувремену објављен, а чије податке исто тако наводим у потпуности. Комисија је рад објављен у часопису *Филозофија и друштво* категоризовала као рад из категорије M51, за шта сматрам да је погрешно, јер, како у обрасцу за пријаву на конкурс Филозофског факултета у Нишу јасно стоји, „уколико постоји дилема који коефицијент М одговара датом часопису за годину када је рад објављен, бира се она која је најповољнија из периода од три године (година пре, година публиковања и година после публиковања, или две године пре публиковања и година публиковања)“. Поред тога, оно што је извесно у вези са иностраним часописима који имају високе категорије (M23, M24) јесте да се највишом категоријом бодују и радови објављени у том часопису годину пре него што је часопис добио одређену категорију, као и годину после – ако је у међувремену изгуби. Дакле, рад у часопису *Филозофија и друштво* – *Philosophy and Society* треба зато категоризовати као рад из категорије M24, што носи укупно 4, а не 3 бода. На другој страни, моја противкандидаткиња има само **8,5 бодова**, што је вишеструко мање од мене, тако да се слободно може рећи да су нам резултати научноистраживачког рада у овом случају неупоредиви, будући да је број бодова противкандидаткиње вишеструко мањи. Моја противкандидаткиња има само три (3) рада објављена у целини (од тога је један у штампи), и то у коауторству са прве две чланице комисије које су састављачи овог извештаја, на шта ћу се осврнути у посебном поглављу овог приговора. Овде се за сада бавим само питањем научноистраживачког рада. Два рада моје противкандидаткиње су штампана само у изводу (M34 и M64), дакле, нису радови објављени у целини. Међутим, треба свакако истаћи и то да је важан и садржај објављених радова и садржински аспект целокупног научноистраживачког рада, а не само квантитативно мерило приликом процењивања научноистраживачког рада. Комисија узима у обзир и тај аспект научноистраживачког рада, али без темељног и продубљенијег разумевања и познавања једне од мојих ужих научних области, а то је херменеутика. Херменеутика је теорија и уметност разумевања и тумачења текстова и изворно не припада филозофији, већ су у почетку постојале филолошка, јуристичка и теолошка херменеутика за потребе учених слојева становништва у антици. Дакле, херменеутика је изворно

филолошка дисциплина. Поред тога, треба истаћи и то да херменеутика заузима централно место у књижевнонаучној методологији у немачкој германистици, о чему сведочи увид у релевантну литературу (уп. Јосип Бабић, *Увод у књижевнонаучну методологију у немачкој германистици*, Светови, Нови Сад, 1994). Херменеутика је, дакле, примарно филолошка, и то германистичка дисциплина и методологија проучавања текстова у целини, а не само методологија проучавања књижевних текстова. Универзални аспект херменеутике утемељен је, према Гадамеру, управо у језику, о чему сам опширно писао и у својој докторској дисертацији, а о чему комисија може да се информише не само читањем моје дисертације, већ и Гадамерових и других херменеутичких списа савремене херменеутике (уп. Hans-Georg Gadamer, *Gesammelte Werke, Band 1, Hermeneutik I, Wahrheit und Methode, Grundzüge einer philosophischen Hermeneutik*, Mohr Siebeck, Tübingen, 2010; Милош М. Јовановић, *Херменеутика Ханса-Георга Гадамера и немачка књижевност 19. века*, докторска дисертација, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, Крагујевац, 2019; Žan Gronden, *Uvod u filozofsku hermeneutiku*, Akademska knjiga, Novi Sad, 2010; итд.). Моја докторска дисертација и сви моји научни радови писани су из угла херменеутичке методологије, што комисија добро примећује, али не узима моју дисертацију и моје научне радове темељно у обзир и не разуме да анализа и интерпретација текста подразумева пре свега анализу и интерпретацију језика, и то како имплицитно, тако и експлицитно тематизовање језика. Најбољи пример да је универзални аспект херменеутике утемељен управо у језику јесте и мој научни рад „Језик, ствар, знак и значење у Гадамеровој филозофској херменеутици“ објављен у врхунском националном часопису међународног значаја (*Српски језик – студије српске и словенске*, бр. 25). Као одличан познавалац херменеутике зато одговорно тврдим да је један од важних, ако не и најзначајнијих аспеката херменеутике управо језички, тј. лингвистички аспект и да познавање херменеутике изискује и темељно познавање лингвистике као науке о језику. То су чињенице које комисија темељно, свесно или несвесно превиђа у извештају о избору кандидата. Напомињем исто тако да би филолошки образована комисија, што би она по дефиницији и требало да буде, морала да буде упозната са методологијом филолошких наука, па у том смислу и са херменеутиком, и то барем на нивоу првог степена студија филологије. Чланови комисије су, међутим, доктори филологије, па познавање ових научних чињеница из основа филологије не би требало да буде под знаком питања. Зато ћу се тим питањем позабавити у посебном поглављу овог приговора. У контексту научног и стручног рада кандидата треба се осврнути и на испите које сам положио на докторским студијама (укупно 20 испита). То су:

1. Методологија научноистраживачког рада
2. Семинар из научноистраживачког рада
3. Структурализам у језику и књижевности
4. Савремене теорије прозе
5. Савремене теорије поезије
6. Семинар из научноистраживачког рада
7. Савремене лингвистичке и књижевне теорије
8. Интердисциплинарно проучавање језика и књижевности
9. Књижевност егзила

10. Семинар из научноистраживачког рада
11. Идеологија, језик и књижевност
12. Историја религије и савремена фолклористика
13. Постмодерни роман и историја
14. Жанрови фантастике у књижевности и на филму
15. Семинар из научноистраживачког рада
16. Теорија савременог субјекта: постколонијализам и имагологија
17. Мит, култура, књижевност
18. Нови историзам
19. Научноистраживачки рад (израда докторске дисертације)
20. Докторска дисертација

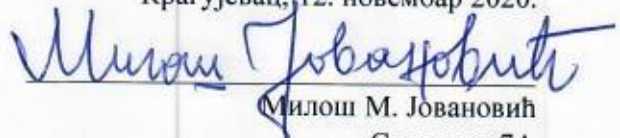
Сви моји положени испити на докторским студијама су изразито интердисциплинарни и мултидисциплинарни, што се може видети већ и на основу самих назива испита које сам положио. Више од половине испита обухватају не само науку о књижевности, што је моја примарна научна област којом се бавим, већ и науку о језику. То је још један јак аргумент који говори у прилог тези да и тек како имам научне компетенције за бављење лингвистиком и језиком.

VI Све научне радове објавио сам самостално, као једини њихов аутор. За разлику од мене, моја противкандидаткиња је своје радове објављивала махом у коауторству (у неким случајевима чак и као другопотписани аутор), и то ни са ким другим до са првим двома чланицама комисије које су састављачи извештаја о пријављеним кандидатима, са др Николетом Момчиловић и др Марином Ђукић Мирзајанц. Чињеница да је моја противкандидаткиња написала научне радове у коауторству са овде именованим чланицама комисије доводи у питање непристрасност и објективност тих чланица комисије. Сама чињеница да чланице комисије у извештају коментаришу и оцењују и своје научне радове, будући да су их писале у коауторству са противкандидаткињом, јесте својеврсни парадокс и недопустиво је, имајући у виду да је у академском свету немогуће да аутор самог себе коментарише и оцењује. Исто тако, показао сам да комисија не демонстрира у извештају разумевање суштине научне области мог научноистраживачког рада, па да, сходно томе, и није позвана да коментарише моје научне радове. Заправо, никаквог коментара мојих научних радова у овом извештају није ни било, будући да чланице комисије, као што произлази из извештаја, ни не познају у довољној мери уже научне области којима се суверено крећем. Из свих овде наведених разлога тражим изузеће комисије која је сачинила овај извештај.

Закључна напомена

На основу свега горе реченог и наведеног тражим од Филозофског факултета у Нишу да темељно преиспита извештај комисије о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање наставник страног језика за ужу научну област Германистика, да распусти комисију из горе наведених разлога (тачка VI), да преиначи одлуку комисије и да донесе једино исправну одлуку у моју корист, тј. да ме изабере у тражено звање наставник страног језика за ужу научну област Германистика. Уколико Факултет не учини као што је тражено у закључку, предмет ће бити предат адвокатима и надлежном суду на даље разматрање и одлучивање.

Крагујевац, 12. новембар 2020.

Милош М. Јовановић

Солунска 7А

34113 Крагујевац

Република Србија

Тел. 064/236-36-98

Мејл: milos.ml.jovanovic@gmail.com